

Sygn. akt IV Ka 61/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2018 r.

sprawy M.S.

syna K. i K. z domu T.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U.05.179.1485), art. 279 § 1 kk, art. 288 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 23 listopada 2017 r. sygnatura akt VI K 613/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie VI jego dyspozycji wysokość obowiązku naprawienia szkody wobec pokrzywdzonych:

- S.K.określa na kwotę 1160 złotych,

- M. S. (1) określa na kwotę 300 złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. (2) z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516,60 tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w urzędzie w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki związane z tym postępowaniem na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 61/18

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy oskarżył E. Ż. i M.S.o to, że:

1. w dniu 16 października 2016 r. w Ś. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, zabrali w celu przywłaszczenia paliwo w postaci benzyny o oznaczeniu 95PB w ilości 159,99 litra wartości 734,35 zł, czym działali na szkodę Stacji Paliw (...) przy ul. (...) w Ś.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

oraz

M.S.o to, że:

2. w dniu 26 października 2016 r. w Ś. woj. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci 0,36 grama amfetaminy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U..05.179.1485)

3. w okresie od 29 maja 2016 r. do 1 czerwca 2016 r. w Ś. woj. (...), dokonał włamania do altanki mieszczącej się przy ul. (...) na działce nr (...) a, poprzez wypchnięcie okna w altance, skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosiarkę spalinową model (...) w wartości 332,86 zł oraz spodenki męskie marki U. wartości 100 zł, powodując łączną sumę strat w kwocie 582,86 zł na szkodę U. D.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

4. w nocy z 17 na 18 maja 2016 r. w Ś. woj. (...), dokonał włamania do altanki mieszczącej się przy ul. (...) na terenie (...) im. B. Ś., poprzez wyłamanie zamków w drzwiach i sztaby zabezpieczającej drzwi, skąd zabrał w celu przywłaszczenia piec gazowy z butlą wartości 400 zł, akumulatorowe nożyce do cięcia żywopłotu marki B. wartości 200 zł, opryskiwacz firmy (...) wartości 200 zł, radio na baterie wartości 50 zł, wkrętowiertarkę wartości 180 zł, powodując łączną sumę strat w wysokości 1500 zł na szkodę S.K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

5. w okresie od 15 do 18 maja 2016 r. w Ś. doj. (...), dokonał włamania do altanki mieszczącej się przy ul. (...) na działce nr (...) na terenie (...) im. B. Ś., poprzez wyłamanie zamków w drzwiach, skąd zabrał w celu przywłaszczenia kuchenkę turystyczną dwupalnikową z butlą gazową wartości 300 zł, powodując łączną sumę strat w wysokości 700 zł na szkodę M. S. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

6. w nocy z 17 na 18 lipca 2016 r. w Ś. woj. (...), przy ul. (...), dokonał zniszczenia drzwi garażowych w garażu nr (...), poprzez wygięcie skobla i listwy maskującej, powodując straty w łącznej wysokości 880 zł na szkodę Ł.P.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 23 listopada 2017r. sygn. akt VI K 613 /16:

I. oskarżonych **E. Ż.** i **M.S.**uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku z tym, że przyjął, iż dokonali go na szkodę (...) S.A. w P., tj. występku z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył:

- **E. Ż.**, przy zastosowaniu art. 37a kk, karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

- **M.S.**karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **M.S.**uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i przyjmując, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi opisany w art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) miesięcy pozbawienia wolności,

III. w ramach czynów opisanych w punktach 3, 4, 5 i 6 części wstępnej wyroku oskarżonego **M.S.**uznał za winnego tego, że:

- w okresie pomiędzy 29 maja 2016 roku a 1 czerwca 2016 roku w **Ś.**, woj. (...), przy ul. (...) na terenie (...) im. **B. Ś.**, poprzez wypchnięcie okna, włamał się do altanki ogrodowej mieszczącej się na działce nr (...), z wnętrza której dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: kosi spalinowej marki **F.** (...) o wartości 332,86 zł oraz spodenek męskich marki **U.** o wartości 50 zł, powodując łączne straty w wysokości 536,86 zł, czym działał na szkodę **U. D.** i **K.K.**,

tj. występku z art. 279 § 1 kk,

- w nocy z 17 na 18 maja 2016 roku w **Ś.**, woj. (...), przy ul. (...) na terenie (...) im. **B. Ś.**, poprzez wyłamanie zamków w drzwiach i sztaby zabezpieczającej drzwi, włamał się do altanki ogrodowej mieszczącej się na działce nr (...), z wnętrza której dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: pieca gazowego z butlą o wartości 400 zł, akumulatorowych nożyc do cięcia żywopłotu marki **B.** o wartości 200 zł, opryskiwacza firmy (...) o wartości 200 zł, radia na baterię o wartości 180 zł oraz wkrętarkowiertarki o wartości 180 zł, powodując łączne straty w wysokości 1.500 zł, czym działał na szkodę **S.K.**,

tj. występku z art. 279 § 1 kk,

- w okresie pomiędzy 15 maja 2016 roku a 18 maja 2016 roku w **Ś.**, woj. (...), przy ul. (...) na terenie (...) im. **B. Ś.**, poprzez wyłamanie zamków w drzwiach, włamał się do altanki ogrodowej mieszczącej się na działce nr (...), z wnętrza której dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci: kuchenki turystycznej dwupalnikowej z butlą gazową o wartości 300 zł, powodując łączne straty w wysokości 700 zł, czym działał na szkodę **M. S.** (1),

tj. występku z art. 279 § 1 kk,

- w nocy z 17 na 18 lipca 2016 roku w **Ś.**, woj. (...), przy ul. (...) w zamiarze dokonania kradzieży mienia, po uprzednim zerwaniu kłódki, przełamaniu skobla i odgięciu listew maskujących w bramie garażowej, usiłował dostać się do garażu nr (...) należącego do **S. K.** (1), jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność pokonania zabezpieczenia, powodując jednocześnie straty w wysokości 880 zł na szkodę **Ł.P.** (1), tj. występku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 91 § 2 kk połączył oskarżonemu **M.S.** jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I, II i III części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary grzywny zaliczył oskarżonemu **E. Ż.** okres zatrzymania w sprawie w dniu 19 października 2016 roku od godziny 07:50 do godziny 10:00, tj. 1 (jeden) dzień, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

VI. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego **M.S.** do zapłaty na rzecz:

- (...) S.A. w P. kwoty 550,75 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem naprawienia szkody w części,
- U. D. kwoty 332,86 zł (trzysta trzydzieści dwa złote osiemdziesiąt sześć groszy) tytułem naprawienia szkody w części,
- K.K.kwoty 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych zero groszy) tytułem naprawienia szkody w całości,
- S.K.kwoty 1.500,00 zł (jeden tysiąc pięćset złotych zero groszy) tytułem naprawienia szkody w całości,
- M. S. (1) kwotę 700,00 zł (siedemset złotych zero groszy) tytułem naprawienia szkody w całości,
- Ł.P. (1)kwotę 880,00 zł (osiemset osiemdziesiąt złotych zero groszy) tytułem naprawienia szkody w całości,

VII. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci środka odurzającego – amfetaminy w ilości 0,36 grama (0,34 grama po badaniu) opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...), karta 44b akt sprawy,

VIII. na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci siekiery i łopaty opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) karta 66 akt sprawy,

IX. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych **E. Ż.** i **M.S.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Z wyrokiem tym nie pogodził się oskarżony M.S., imieniem którego apelację wywiódł obrońca z urzędu.

I. Obrońca zaskarżył powyższy wyrok w całości (co do winy) na korzyść oskarżonego.

II. Zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 51 par.1 k.p.k., poprzez pominięcie faktu występowania w postępowaniu przygotowawczym (oraz sądowym) za pokrzywdzonego (...) SA (działania w imieniu tego podmiotu) osoby nieuprawnionej (zgodnie z regułami reprezentacji ujętymi w k.s.h. -zgodnie z KRS za spółkę muszą działać dwaj członkowie zarządu łącznie lub członek zarządu wraz z prokurentem) tj. pracownika J. R. (pracownik obsługi klienta), w sytuacji, gdy zgodnie z powyższą regulacją kodeksu postępowania karnego „za pokrzywdzonego, który nie jest osobą fizyczną, czynności procesowych dokonuje organ uprawniony do działania w jego imieniu”, natomiast w przedmiotowej sprawie zeznająca nie była ani członkiem zarządu ani prokurentem (nie okazała i nie załączyła do akt żadnego umocowania do działania w imieniu osoby prawnej), powołując się wyłącznie na fakt zatrudnienia w ramach stosunku pracy (zajmowane stanowisko pracy) jako przesłankę umocowującą ją do działania w imieniu spółki, co jednakże wobec sprzeczności z obowiązującymi regulacjami k.p.k. i k.s.h. powoduje prawną bezskuteczność czynności dokonywanych na tym etapie (oraz na etapie postępowania sądowego - min. odczytano zeznania) przez osobę fizyczną uznaną błędnie przez organy ścigania wprost za pokrzywdzonego (protokół przesłuchania na k.4-5) .

III. Zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4, 5 par. 2 i 7 k.p.k., poprzez oparcie się przez Sąd - w zakresie przypisania oskarżonemu czynu obejmującego posiadanie substancji określonej jako amfetamina - na protokole użycia testera narkotykowego (k.43) i protokole użycia wagi (k.44), w sytuacji gdy zgodnie z ich treścią wszelkie czynności (oraz ustalenia) związane z ich wykorzystaniem (testera i wagi) muszą być zgodne w całości z odpowiednimi instrukcjami obsługi, a dokumenty te nie zostały oskarżonemu przedstawione na żadnym etapie czynności (nie znajdują się także w aktach sprawy); M.S.nie dysponował wiedzą dotyczącą prawidłowości (nieprawidłowości) zastosowania tych urządzeń (choćby w kwestii zabarwienia testera na kolor pomarańczowy, który „może” oznaczać amfetaminę).

IV. Zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4 , 5 par. 2 i 7 k.p.k., poprzez oparcie się przez Sąd - w zakresie przypisania oskarżonemu czynu obejmującego posiadanie

substancji psychotropowej - na protokole użycia testera narkotykowego (k.43) i przyjęcie posiadania amfetaminy, w sytuacji gdy wprost zgodnie z jego treścią, skoro „tester zabarwił się na kolor pomarańczowy”, „co zgodnie z instrukcją producenta wskazuje, że badana substancja **może** zawierać środek odurzający lub substancję psychotropową w postaci amfetaminy”, zatem w tej sytuacji (deklarowanego w protokole niestanowczego rozstrzygnięcia) nie sposób przyjąć (zaakceptować) kategorycznego i nie budzącego wątpliwości ustalenia Sądu w przedmiocie rzeczywistych właściwości substancji poddanych badaniu.

VI. Ponadto zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4, 5 par. 2 i 7 k.p.k. poprzez przypisanie M. S. odpowiedzialności za czyny opisane w pkt. III części dyspozytywnej wyroku, w sytuacji gdy jedyną okolicznością, którą Sąd przyjął za podstawę swojego rozstrzygnięcia było de facto uprzednie (złożone w postępowaniu przygotowawczym, po rozpytaniu i przesłuchaniu przez Policję, następnie odwołane) przyznanie się (niezbyt precyzyjne) oskarżonego, pominięcie faktu nieistnienia jakichkolwiek innych dowodów świadczących o jego osobie jako o sprawcy tych czynów min. braku wytypowania takiego sprawcy przez Policję w toku całego postępowania przygotowawczego, nierozpoznania oskarżonego przez świadków, nieodnalezienia u oskarżonego któregośkolwiek z utraconych przez pokrzywdzonych przedmiotów (lub służących do popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa), co powoduje, iż ustalenia Sądu w tej materii są chybione (niezależnie od pierwotnego - niezbyt precyzyjnego i dokładnego - przyznania się M.S. Sąd powinien był dokonać ustaleń w zakresie sprawstwa także poprzez odwołanie się, nawiązanie do innych dowodów wskazujących kategorycznie, jednoznacznie na sprawstwo oskarżonego i powiązanie jego osoby z utraconymi mieniem).

VII. Z ostrożności zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4, 5 par. 2, 7 oraz 413 k.p.k., poprzez przyjęcie (tj. zawyżenie) przez Sąd (w pkt. III części dyspozytywnej wyroku) kwot łącznych strat nieadekwatnych do poszczególnych, wymienionych, częściowych wartości danego (utraconego) mienia (i pominięcie wypłaconego U. D. odszkodowania), co przekłada się także na orzeczoną (w pkt. VI części dyspozytywnej wyroku) powinność zapłaty.

VIII. Na tej podstawie wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

IX. Dodatkowo - wyłącznie z ostrożności procesowej - podniósł także zarzut rażącej surowości (niewspółmierności) orzeczonych kar częściowych pozbawienia wolności (a tym samym i kary łącznej pozbawienia wolności), wnosząc o ich dalsze złagodzenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Wbrew zawartym w niej zarzutom stwierdzić zdecydowanie należy, iż Sąd Rejonowy poczynił w sprawie jedynie trafne ustalenia faktyczne, które oparł o prawidłowo przeprowadzone i ocenione dowody. Wnioski końcowe o sprawstwie oraz zawinieniu oskarżonego M.S. w zakresie wszystkich przypisanych mu występów mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności, zaś obszernie uzasadnienie pisemne wyroku zawiera prawidłowy wywód logiczny, jest wyczerpujące, przez co odpowiada wszystkim wymogom art. 424 kpk, wobec czego Sąd Odwoławczy aprobuje je w całej rozciągłości.

Całkowicie błędnym pozostaje zarzut II apelacji obrazy art. 51 § 1 kpk, przepis ten określa zasady reprezentacji pokrzywdzonego a zasady w nim sformułowane nie zostały złamane. Najwyraźniej apelującemu nie jest znany przepis art. 304 § 1 kpk, nakładający na każdą osobę obowiązek zawiadomienia prokuratora o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, takim przestępstwem jest wszak zarzucana oskarżonemu w pkt. 1 zarzutów kradzież paliwa z art. 278 § 1 kk. Pracownik pokrzywdzonej stacji paliw (...) w Ś. jest wręcz zobowiązany nie tylko złożyć zawiadomienie o przestępstwie kradzieży a także może być przesłuchany na okoliczności jej zaistnienia. Tak też się stało – pracownik stacji świadek J. R. do protokołu zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka podała, że jako pracownik obsługi klienta jest uprawniona do złożenia zawiadomienia o przestępstwie oraz złożyła

zeznania jako bezpośredni świadek kradzieży. Oczywistym pozostaje wniosek, że świadek ten nie może reprezentować pokrzywdzonej Spółki (...) i nie występowała przed Sądem w charakterze strony jako oskarżyciel posiłkowy, więc zarzut apelacji jest nieadekwatny do procedowania w sprawie.

Zarzuty III i IV apelacji nieskutecznie zmierzają do podważenia sprawstwa i zawinienia oskarżonego w zakresie czynu z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (pkt. II dyspozycji wyroku). Oskarżony wszak we wszystkich składanych w toku sprawy wyjaśnieniach wskazywał, że zatrzymana przy nim substancja to amfetamina, także na rozprawie k. 214 akt , co znalazło potwierdzenie badaniem testowym (k. 43 akt). Nadto podczas czynności jej badania testerem i ważenia (protokoły k. 43-44 akt) oskarżony nie kwestionował prawidłowości tych czynności. Apelujący poza żądaniem przedstawienia instrukcji obsługi tych urządzeń nie przedstawił żadnych racjonalnych okoliczności, uzasadniających istnienie jakichkolwiek wątpliwości co do miarodajności pomiarów, w szczególności na jakiej podstawie faktycznej aktualnie chciałby wykazać błędy wagi i badania testerem.

Przypisane oskarżonemu występki kradzieży z włamaniem (pkt. III dyspozycji wyroku) nie wynikają z błędnej sądowej oceny materiału dowodowego będącej efektem obrazy przepisów procedowania art. 4, 5 § 2 czy 7 kpk (zarzut VI apelacji). Apelujący nie wykazał które dowody i z jakich względów Sąd Rejonowy ocenił wadliwie. Wskazać tu zdecydowanie należy, iż gdyby oskarżony nie był sprawcą przypisanych mu czynów, to przecież nie wskazałby spontanicznie w wyjaśnieniach na ich okoliczności i nie podałby skradzionego mienia. Poza kwestionowaniem uznania za miarodajne i obiektywne wyjaśnień oskarżonego, przyznającego się do tych czynów, nie odniósł się apelujący do pozostałych dowodów sprawy. Przecież badał Sąd meriti nową linię obrony zaprezentowaną na rozprawie, jakoby to przyznanie się oskarżonego do winy wynikało ze stosowania wobec niego niedozwolonych metod przesłuchania, tj. przesłuchano w charakterze świadków funkcjonariuszy policji P. A., T. G., M. N. i Ł. K., wykonujących czynności z oskarżonym po jego zatrzymaniu. Zarówno oskarżony jak i apelujący obrońca byli obecni podczas ich przesłuchania na rozprawie, więc znają treść zeznań wymienionych świadków – nie wynika z tych zeznań nawet poszlaka, by wyjaśnienia od oskarżonego wymuszono. Apelujący obrońca nie podważył nawet jednym zdaniem wiarygodności zeznań tych świadków. Co także istotne, sam oskarżony nie wskazał wśród tych policjantów osoby, która miałaby stosować niedozwolone metody przesłuchania, zatem stawiany zarzut apelacyjny stanowi wyłącznie gołosłowne pomówienie, niestety bezkrytycznie powielone przez obrońcę.

Nie tylko gołosłownym ale i z istoty rzeczy oczywiście bezzasadnym okazał się zarzut IX apelacji, zmierzający do obniżenia wymiaru kary. I w tym zakresie prawidłowe oraz obszerne motywy zaskarżonego wyroku zasługują na pełną akceptację, aczkolwiek gdyby wymierzono kary jednostkowe i łączną w surowszym wymiarze, to także takie uregulowania byłyby zaaprobowane. Wykazał prawidłowo Sąd Rejonowy, iż oskarżony swymi czynami, skierowanymi przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, dowiódł demoralizacji oraz ignorancji podstawowych norm społecznych, działał w sposób pozbawiony skrupułów i z niskich pobudek. Oskarżony wobec uprzedniej wielokrotnej karalności sądowej, głównie za występki przeciwko mieniu, okazał się sprawcą niepoprawnym, niepodatnym na resocjalizację w warunkach wolnościowych, wielokrotnie powracającym na drogę przestępstwa. Mimo licznych okoliczności obciążających Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu kary jednostkowe w dolnych granicach ustawowego zagrożenia a przy ich łączeniu zastosował bardzo daleko idącą absorpcję. Zatem całkowicie nieuprawnione są twierdzenia apelującego o rażącej surowości kary w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk. Zresztą najwyraźniej apelujący nie dostrzegł żadnych okoliczności korzystnych dla oskarżonego, bo w uzasadnieniu apelacji nie potrafił przytoczyć choć jednego argumentu dla uzasadnienia swej tezy.

Wymierzona oskarżonemu kara spełnia wymogi art. 53 § 1 i 2 kk, jej wykonanie powinno osiągnąć założone cele kary, głównie zapobiegawczy i wychowawczy wobec oskarżonego oraz ogólnoprewencyjny.

Niestety mimo że apelacja pochodzi od adwokata, zatem podmiotu fachowego, to nie można zrozumieć, co konkretnie na myśli miał apelujący, formułując zarzut VII apelacji, jakie zarzucił nieprawidłowości wyroku, gdyż tezy swej nawet jednym zdaniem nie uzasadnił. Nie dostrzegł też apelujący, że przywołana w apelacji świadek U. D. uzyskała odszkodowanie 154 zł za zniszczone okienko (k. 232 akt) ale nie za skradzioną i nie odzyskaną kosiarkę, w zakresie której trafnie nałożono obowiązek naprawienia szkody w wysokości jej równowartości 332,86 zł.

Korekcie z urzędu natomiast podlegało orzeczenie o obowiązku naprawienia szkód pokrzywdzonym, tj. S.K. do kwoty 1160 złotych i M. S. (1) do kwoty 300 złotych. Ponieważ co do tych pokrzywdzonych Sąd Rejonowy przypisał oskarżonemu dopuszczenie się wyłącznie kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 kk, to w takiej sytuacji szkoda podlegająca naprawieniu w rozumieniu art. 46 § 1 kk stanowi równowartość skradzionego i nieodzyskanego mienia, nie obejmuje natomiast strat wynikających ze zniszczeń drzwi, nie objętych kumulacyjnie ustawowymi znamionami art. 288 § 1 kk.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk uznając, iż wobec orzeczenia kary izolacyjnej i braku po stronie oskarżonego istotnego majątku i dochodów, zasadnym jest zwolnienie oskarżonego od ich ponoszenia.

Sygnatura akt IV Ka 61/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2018 r.,

Sąd Okręgowy w Świdnicy

w IV Wydziale Karnym Odwoławczym na posiedzeniu w składzie:

Przewodniczący: S.S.O. Ewa Rusin

Protokolant: Magdalena Telesz

Przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w sprawie M.S.

oskarżonego o czyny z art. 278 § 1 kk i in.

z urzędu

w przedmiocie sprostowania wyroku

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 105 § 1 i 2 kpk sprostować oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 26 lutego 2018r. sygn. akt IV Ka 61/18 w pkt. I dyspozycji przez prawidłowe wskazanie pisowni nazwiska pokrzywdzonej (...) w miejsce (...)

albowskiem

wskutek oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku wadliwie ujęto pisownię nazwiska pokrzywdzonej.